

Arrest

nr. 219 721 van 12 april 2019
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat Z. CHIHAOUI
Landsroemlaan 40
1083 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Sri Lankaanse nationaliteit te zijn, op 1 april 2019 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 21 maart 2019.

Gelet op de artikelen 39/77 en 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 8 april 2019 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 12 april 2019.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat L. ACHAOUI *loco* advocaat Z. CHIHAOUI en van attaché I. SNEYERS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart de Sri Lankaanse nationaliteit te bezitten en een Hindoe van Tamil origine te zijn. U bent op 11 maart 1995 geboren in Trincomalee, een stad gelegen in de Oostelijke provincie van Sri Lanka. Wanneer u vier jaar oud was verhuisde u met uw familie naar Jaffna. Hier verbleef u tot 2006, wanneer u met uw ouders en twee zussen naar India verhuisde. Uw vader steunde immers de LTTE, werd beschuldigd van moord en werd beschoten door het leger. Vluchten bleek toen de enige oplossing. In 2010 vernamen jullie dat de situatie in Sri Lanka verbeterd was en daarom keerde u met uw moeder en twee zussen terug naar Trincomalee. Hier verbleef u tot aan uw vertrek op 27 december 2018. Uw

vader die was achtergebleven in India raakte uiteindelijk vermist. Jullie vermoeden dat hij ontvoerd en gedood werd door de CID.

In Sri Lanka behaalde u uw advanced level en werkte u als verkoper. De CID kwam wel geregeld naar uw huis om te informeren naar de verblijfplaats van uw vader. U en uw familieleden konden de CID altijd afschepen door te stellen dat jullie geen idee hadden over de verblijfplaats van uw vader. In 2017 veranderde de CID echter plots van modus operandi en ze zeiden tegen u dat u nu vervolgd zou worden voor de daden van uw vader. Ze begonnen u voortdurend lastig te vallen en te arresteren, maar hadden hier nooit een grond voor. In november 2018 zei uw moeder dat u weg moest vluchten uit Sri Lanka, maar ze gaf hier geen reden voor. U organiseerde uw reis samen met de smokkelaar en verliet Sri Lanka uiteindelijk op 27 december 2018. Pas nadat u uw verzoek om internationale bescherming indiende in België kreeg u te horen dat er in werkelijkheid een arrestatiebevel tegen u uitgevaardigd werd omwille van uw banden met de LTTE, banden die u niet heeft.

U reisde met enkele tussenstops op legale wijze tot Sierra Leone en van daar reisde u met een vals paspoort naar België. Hier werd u aan de grens vastgehouden op 12 februari 2019 aangezien u gebruik maakte van valse reisdocumenten. U diende uiteindelijk op 14 februari 2019 een verzoek om internationale bescherming in. Na uw aankomst in België nam uw smokkelaar contact op met u. Hij eiste meer geld van u en als u dat niet deed zou hij uw moeder en zus in Sri Lanka lastig vallen. U vreest dan ook uw smokkelaar.

Ter staving van uw verzoek om internationale bescherming legde u een origineel medisch attest neer, als ook de kopieën van de volgende documenten: uw identiteitskaart, rijbewijs, geboorteakte, vluchtelingenkaart van Sri Lanka en India, arrestatiebevel, de identiteitskaarten van uw zussen, de geboorteaktes van uw ouders en zussen, de vluchtelingenkaarten van uw ouders en zussen, de huwelijksakte van uw ouders, de overlijdensakte en het overlijdensbericht van uw nonkel en een foto van de telefoontjes die u ontving van uw smokkelaar.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, evenals dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen identificeren.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Het feit dat u de autoriteiten hebt misleid met betrekking tot uw identiteit en/of uw nationaliteit door valse informatie of valse documenten te verstrekken of door informatie of relevante documenten die een negatieve invloed op de beslissing hadden kunnen hebben, achter te houden, rechtvaardigde dat een versnelde procedure werd toegepast bij de behandeling van uw verzoek.

Er dient er door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken. Uw verklaringen betreffende de banden van uw vader met de LTTE, de vervolging van uw vader en vervolgens u konden immers vanwege tal van vaagheden en tegenstrijdigheden niet overtuigen.

Hierbij dient vooreerst gewezen te worden op de vaststelling dat u op geen enkele wijze heeft aangetoond dat u recent vertrokken bent uit Sri Lanka. U verklaarde nochtans dat uw nonkel een kopie van het paspoort heeft waarmee u van Sri Lanka tot Sierra Leone reisde en dat dus de datum van uw vertrek uit Sri Lanka zou kunnen bevestigen (CGVS p.5-6). U werd meer dan vier dagen de tijd gegeven om deze kopie te bekomen, maar het CGVS ontving die nooit. U heeft zo niet aangetoond dat u tot 27 december 2018 in Sri Lanka verbleef en zo staat niet vast dat u werkelijk Sri Lanka verbleef in de periode waarin de door u uiteengezette problemen zich stelden.

U bent er voorts niet in geslaagd op eender welke wijze aan te tonen dat uw vader banden had met de LTTE. Daar u hieromtrent geen enkel begin van bewijs van voorlegt ziet het CGVS zich gedwongen zich te baseren op uw verklaringen, maar deze kunnen allermindst overtuigen (CGVS p.12). U werd namelijk verschillende keren gevraagd naar meer uitleg over de band die uw vader met de LTTE had, maar telkens moest u het antwoord schuldig blijven (CGVS p.3, 10). U wees deze beperkte kennis over de betrokkenheid van uw vader bij de LTTE toe aan uw jonge leeftijd ten tijde van deze gebeurtenissen (CGVS p.3). Hoewel het CGVS het aannemelijk acht dat u zich niet veel kan herinneren van uw verblijf in Sri Lanka voor uw vlucht naar India en dus ook niet van de eventuele samenwerking van uw vader met de LTTE, kan toch van u verwacht worden dat u hier enige navraag over heeft gedaan (vooral daar

uw eigen beweerde vrees voor vervolging voortvloeit uit de vrees die uw vader gekend diende te hebben), in casu quod non. U verklaarde immers dat u nooit echt geïnformeerd heeft naar de activiteiten van uw vader (CGVS p.10). U zou slechts een keer meer informatie aan uw moeder hebben gevraagd, maar u had in feite weinig interesse in haar antwoord (CGVS p.10). U weet zo enkel dat uw vader geen lid was van de LTTE en dat hij maandelijks zijn handtekening moest plaatsen in Sri Lanka (CGVS p.10). Het is echter volstrekt onaannemelijk dat u nooit meer informatie heeft gevraagd over of interesse heeft getoond in de activiteiten van uw vader. U verklaarde immers dat u sinds uw terugkeer uit India in 2010 voortdurend benaderd werd door de CID en vanaf 2017 zelfs persoonlijk geïnterviewd werd door de CID omwille van de samenwerking van uw vader met de LTTE (CGVS p.10). In deze context kan dan ook op zijn minst van u verwacht worden dat u zich over de aard van deze samenwerking heeft geïnformeerd, wat hier dus niet het geval is. U beweerde eveneens dat u nauwelijks toegang had tot informatie over uw vader omdat hij van Jaffna afkomstig was en u van Trincomalee (CGVS p.10). Over uw nonkels en tantes langs moederszijde werd namelijk veel gepraat in Trincomalee, maar u hoorde nooit verhalen van uw vader omdat niemand hem kende. U vergeet hierbij echter wel dat u bij uw moeder woonde die perfect op de hoogte diende te zijn van het leven van uw vader tot 2010. U haalde bijgevolg geen enkele reden aan waarom u nooit meer informatie over het verleden van uw vader vergaarde. Bovendien is het zeer merkwaardig dat u stelt dat er geen probleem was in uw familie omdat uw vader de LTTE steunde, terwijl uw familie langs moederszijde allemaal lid waren van de Eelam People's Revolutionary Front (EPRLF) (CGVS p.9). Uit de informatie waarover het CGVS beschikt en waarvan een kopie werd toegevoegd aan het administratief dossier blijkt immers dat de LTTE en de EPRLF minstens tot 2001 recht tegenover elkaar stonden. U verklaarde bovendien dat uw nonkel langs moederszijde vermoedelijk gedood werd door de LTTE (CGVS p.9). Het zeer grote contrast in de politieke overtuiging tussen uw vader en uw familie langs moederszijde moet dus op zijn minst controversieel geweest zijn. Uw verklaring dat de relatie probleemloos was, kan dan ook niet overtuigen en wijst er eveneens op dat uw vader geen banden had met de LTTE.

Ook uw verklaringen betreffende de vervolging van uw vader vanwege zijn banden met de LTTE konden allerminst overtuigen. Zo legde u zeer verwarde verklaringen af over de aard van de vervolging van uw vader. U wijst deze immers toe aan de betrokkenheid van uw vader bij de LTTE, maar zegt anderzijds dat uw vader beschuldigd werd van moord en dus niet van banden met de LTTE (CGVS p.10-11). U verklaarde eveneens dat uw vader vervolgd werd omdat hij maandelijks zijn handtekening moest plaatsen, maar dit niet meer deed na jullie vertrek naar India (CGVS p.10). U slaagt er zo met andere woorden niet in om op eenduidige wijze te verklaren om welke reden uw vader juist vervolgd werd. Wat er ook van zij, u heeft op geen enkele wijze de banden van uw vader met de LTTE aangetoond. U heeft eveneens de vervolging van uw vader, zij het omwille van beschuldiging van moord of banden met de LTTE, op geen enkele wijze weten te staven. Bijgevolg zijn ook de persoonlijke problemen die u zou gekend hebben omwille van de activiteiten van uw vader eveneens ongeloofwaardig.

Zelfs in de hypothese dat uw vader in het verleden samenwerkte met de LTTE en hiervoor vervolgd werd, heeft u niet aannemelijk gemaakt dat u hier zelf ook voor vervolgd werd. Met uitzondering van het arrestatiebevel dat tegen u werd uitgevaardigd, beperkt u zich hierbij immers wederom tot naakte beweringen. U beweert nochtans dat de politie gedurende meer dan een jaar heeft getracht om u te beschuldigen van andere feiten als excuus om u te kunnen arresteren. Als de politie werkelijk danig veel pogingen heeft gedaan, kan er wel verwacht worden dat u hier enig bewijs van kan voorleggen.

Daarenboven kan er ernstig getwijfeld worden aan de authenticiteit van het door u voorgelegde arrestatiebevel. Uw naam werd immers foutief genoteerd op het document. Er staat namelijk A'. P'. A'. (...), terwijl op uw rijbewijs uw naam geschreven is als A. P. A. (...). Bovendien werden de gegevens op het arrestatiebevel ingevuld aan de hand van een typemachine, terwijl uit de informatie waarvan een kopie werd toegevoegd aan het administratief dossier blijkt dat dit zelden gebeurt. Arrestatiebevelen in Sri Lanka worden immers doorgaans met de hand ingevuld. Bovendien bevat dit document geen zegel van het gerecht, hetgeen steeds wordt toegevoegd aan dergelijke officiële documenten. Het document dat u voorlegt bevat overigens geen stempel waaruit blijkt dat het een gecertificeerde kopie betreft. Uit de informatie waarover het CGVS beschikt blijkt echter dat het originele arrestatiebevel steeds door het gerecht wordt bijgehouden en dat een beklagde op verzoek een kopie kan bekomen. Hierbij betreft het dan wel een gecertificeerde kopie, hetgeen bij het door u voorgelegde document niet het geval is. U wordt in dit document bovendien beschuldigd van banden met de LTTE, terwijl beschuldigingen van terrorisme nooit vermeld worden op een Sri Lankaans arrestatiebevel (zie informatie toegevoegd aan administratief dossier).

Aangezien het door u voorgelegde arrestatiebevel niet authentiek blijkt, bent u er wederom niet in geslaagd uw asielrelaas te staven. Het CGVS ziet zich daarom andermaal gedwongen om zich louter te baseren op uw verklaringen die allerminst kunnen overtuigen. Zo lijkt het verloop van de vervolging die u zou ervaren hebben reeds zeer onwaarschijnlijk. U beweert namelijk dat u ruim twintig jaar nadat uw vader beschuldigd werd van moord of banden met de LTTE van diezelfde feiten beschuldigd zou zijn

(CGVS p.11). Hierbij is het niet alleen uiterst merkwaardig dat de Sri Lankaanse autoriteiten twintig jaar zouden wachten alvorens u te vervolgen, maar werd u blijkbaar vervolgd voor feiten die plaatsvonden voor 1998, dus nog voor u drie jaar oud was (CGVS p.11). Wanneer u met deze vaststelling geconfronteerd werd verklaarde u dat ze u de schuld probeerden te geven omdat ze uw vader niet konden bereiken (CGVS p.11). Deze verklaring kan de absurditeit van uw relaas echter niet verklaren. Bovendien stelde u dat de klacht tegen uw vader over moord ging, terwijl u volgens de klacht die u voorlegt vervolgd werd omwille van banden met de LTTE. Dit zijn echter twee volledig verschillende beschuldigingen (CGVS p.11).

Bovendien is het zeer onwaarschijnlijk dat u nadat het arrestatiebevel werd uitgevaardigd op 12 november 2018 nog anderhalve maand in Trincomalee kon verblijven zonder dat u gearresteerd werd en dat u vervolgens op legale wijze het land kon verlaten (CGVS p.4-6). U beweerde dat de CID er niet in geslaagd was om u te vinden omdat u niet altijd thuis was (CGVS p.11). Geconfronteerd met de vaststelling dat de CID wel over de middelen beschikte om u ook buitenshuis te zoeken, verklaarde u dan weer dat de politie drie maanden wachtte alvorens iemand te arresteren waartegen een arrestatiebevel werd uitgevaardigd (CGVS p.12). Het is echter volstrekt onaannemelijk dat de Sri Lankaanse autoriteiten een arrestatiebevel tegen u zouden uitvaardigen om u vervolgens drie maanden de tijd te geven om te vluchten. Bovendien is het in dit kader nog onwaarschijnlijker dat u vervolgens op legale wijze het land zou hebben kunnen verlaten. U verklaarde immers dat u de migratieambtenaren heeft gepasseerd en dit zonder problemen (CGVS p.6). Indien er echter werkelijk een arrestatiebevel tegen u werd uitgevaardigd dan was u er nooit in geslaagd om het land op legale wijze te verlaten. Hiermee geconfronteerd kwam u niet verder dan de verklaring dat de smokkelaar dat regelde (CGVS p.12). Eerder in het interview werd u echter reeds gevraagd of u problemen had bij het verlaten van Sri Lanka en toen gaf u geen melding van enige regeling die de smokkelaar zou getroffen hebben en verklaarde u eveneens dat het een legale reis was (CGVS p.5-6). Het is bijgevolg niet geloofwaardig dat de smokkelaar de migratieambtenaren omkocht. Verder is het zeer merkwaardig dat u louter op initiatief van uw moeder Sri Lanka verliet, zonder dat zij u op de hoogte bracht van het arrestatiebevel dat tegen u werd uitgevaardigd (CGVS p.10). U beweerde dat u hier geen vragen bij stelde, maar deze stelling lijkt weinig waarschijnlijk (CGVS p.11). Het is immers bijzonder vreemd dat u uw familie, vrienden en vriendin achter zou laten zonder dat u hier een gegronde reden voor zou krijgen. Tot slot is het zeer opvallend dat u gedurende de verschillende jaren dat uw familie werd lastig gevallen door de CID om te informeren naar uw vader en het jaar dat u zodanig gevisieerd werd door de politie en de CID dat u er zelfs niet in slaagde uw job te houden, nooit heeft getracht hulp te zoeken bij een ngo of een advocaat (CGVS p.11, 12-13). U beweerde dat u niets wou forceren en daarom een passieve houding aannam (CGVS p.11). Dat u zonder de lokale opties te bekijken meteen besloot Sri Lanka te verlaten kan echter niet overtuigen. U bent er dan ook op geen enkele wijze in geslaagd aan te tonen dat u vervolgd werd door de CID in Sri Lanka.

Wat betreft de betrokkenheid van uw familie langs moederszijde bij de EPRLF dient gesteld te worden dat deze geen invloed kunnen hebben op de beoordeling van uw verzoek om internationale bescherming. De EPRLF evolueerde uiteindelijk naar de Tamil National Alliance (TNA) die deelnam aan de verkiezingen in Sri Lanka en in tegenstelling tot de LTTE niet beschouwd wordt als een terroristisch organisatie. U heeft bijgevolg geen verhoogde kans op vervolging bij terugkeer omdat uw nonkels en tantes langs moederszijde ooit lid waren van de EPRLF.

U haalde tot slot de problemen met uw smokkelaar aan die u heden zou afpersen. Ook deze problemen kunnen niet overtuigen. Hierbij betreft het de smokkelaar die uw reis tot Ghana zou geregeld hebben (CGVS p.6). Hierbij kan er immers vooreerst getwijfeld worden aan uw verklaring voor dit deel van uw reis gebruik te hebben gemaakt van een smokkelaar. U reisde immers op legale wijze naar Ghana en u zou perfect in staat zijn geweest om deze reis zelf te organiseren (CGVS p.6). Bovendien lijkt het vreemd dat een smokkelaar een betalende klant alsnog zou afpersen. Een smokkelaar kan immers beschouwd worden als een zakenman die afhankelijk is van mondaan- mond-reclame van zijn klanten. U afpersen lijkt dan ook in commercieel opzicht weinig interessant. U bent er overigens hoe dan ook niet in geslaagd om deze afpersing te staven. U laat dan wel twee telefoonoproepen zien die u ontvangen heeft, maar u bewijst geenszins dat dit het nummer van uw smokkelaar betreft, noch dat hij u afperst. Gezien de ongeloofwaardigheid van uw problemen met de Sri Lankaanse autoriteiten is er verder geen reden waarom u in Sri Lanka geen bescherming zou kunnen zoeken tegen de smokkelaar.

Bovenstaande bevindingen in acht genomen dient het CGVS te concluderen dat u er niet in geslaagd bent om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

De documenten die u neerlegt zijn niet van die aard dat ze een ander licht kunnen werpen op de bovenstaande appreciatie. Haast al uw documenten hebben immers betrekking op uw identiteit, de identiteit van uw familie en uw verblijf in India. Al deze elementen worden echter niet betwijfeld. De

enige documenten die andere onderwerpen behandelen zijn het medisch attest dat enkel uw ziekte bij het eerste gehoor, georganiseerd door het CGVS, staaft, het arrestatiebevel en de telefoontjes van de smokkelaar die reeds besproken werden. De overlijdensakte van uw nonkel heeft eveneens geen invloed op de beslissing, aangezien die hoogstens bewijst dat uw nonkel gedood werd, maar deze dood houdt geen verband met de door u uiteengezette problemen.

Volledigheidshalve wijst het CGVS op de algemene situatie in Sri Lanka alwaar de oorlog tussen de LTTE en het Sri Lankaanse leger in 2009 ten einde kwam. Hoewel de Sri Lankaanse overheid beducht blijft voor het heropleven van de LTTE, zijn er de laatste jaren oprechte stappen gezet in het bekomen van een verzoening tussen de verschillende gemeenschappen. Het louter profiel van Tamil uit Sri Lanka is op zich niet voldoende om aanspraak te maken op een vorm van internationale bescherming. Inzake een eventueel risico bij terugkeer naar Sri Lanka, heeft Cedoca het nodige onderzoek gevoerd om de situatie in te schatten. Uit dat onderzoek, toegevoegd aan het administratieve dossier, blijkt evenwel niet dat er een reëel risico bestaat om te worden blootgesteld aan foltering of vernederende behandeling of bestraffing voor Tamils waarvan niet wordt vermoed dat er een band met de LTTE bestaat. Tevens blijkt dat Tamils (ook afgewezen asielzoekers) bij een terugkeer naar Sri Lanka gescreend en ondervraagd kunnen worden door de autoriteiten. Dit onderzoek omvat ook mogelijke inbreuken op de immigratiewetgeving waarna inbreuken op die wetgeving kunnen leiden tot strafprocedures, zonder een onderscheid tussen Tamils en andere etnieën. Hieruit kan op zich evenwel geen reëel risico op ernstige schade worden afgeleid. Een soevereine staat heeft immers het recht om redelijke maatregelen te nemen om de in het land vigerende wetgeving te handhaven. Hier dient aan worden toegevoegd dat er geen geloof gehecht kan worden aan de samenwerking tussen uw vader en de LTTE en u stelde eveneens dat u verder geen andere familieleden heeft met banden met de LTTE.

U hebt aldus niet aannemelijk gemaakt dat uw relaas en uw beweerde vrees gegrond zijn in overeenstemming met het Vluchtelingenverdrag. Dienvolgens kunt u zich evenmin steunen op deze elementen teneinde aannemelijk te maken dat u in geval van een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet. U brengt geen elementen aan waaruit zou moeten blijken dat er in uw land van herkomst sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Er zijn dus geen elementen in het dossier die de toekenning van een subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet verrechtvaardigen. De informatie waarop het CGVS zich beroept in bovenstaande beslissing werd als bijlage aan het administratieve dossier toegevoegd (zie blauwe map).

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel beroept verzoekende partij zich op de schending van artikel 3 EVRM, van artikel 4, § 3 van de richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming, van artikel 10 van de richtlijn 2013/32/EU van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 betreffende gemeenschappelijke procedures voor de toekenning en intrekking van de internationale bescherming en van de artikelen 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet).

2.2.1. In de mate verzoekende partij aanvoert dat artikel 3 EVRM wordt geschonden, dient te worden vastgesteld dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal in deze beperkt is tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in de zin van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Bovendien houdt de bestreden beslissing op zich geen verwijderingsmaatregel in.

2.2.2. Waar verzoekende partij in haar verzoekschrift verwijst naar artikel 4, § 3 van voormelde richtlijn 2011/95/EU en naar artikel 10 van voormelde richtlijn 2013/32/EU, bemerkt de Raad vooreerst dat een richtlijn zich in beginsel richt tot de lidstaten. Richtlijnen dienen, om hun volle werking in de nationale rechtsorde te kunnen krijgen, door middel van nationale uitvoeringswetgeving in die rechtsorde te worden omgezet. Volgens vaste rechtspraak van het Hof van Justitie kunnen, in alle gevallen waarin de bepalingen van een richtlijn inhoudelijk gezien onvoorwaardelijk en voldoende nauwkeurig zijn dan wel

rechten vastleggen die particulieren tegenover de staat kunnen doen gelden, justitiabelen zich voor de nationale rechter op die bepalingen beroepen tegenover de staat, wanneer deze hetzij verzuimd heeft de richtlijn binnen de termijn in nationaal recht om te zetten, hetzij dit op onjuiste wijze heeft gedaan.

Wat betreft artikel 4, § 3 van de richtlijn 2011/95/EU, wijst de Raad erop dat voormeld artikel van de richtlijn bij de wet van 21 november 2017 werd omgezet in artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet waardoor deze bepaling van de richtlijn niet langer over directe werking beschikt, behoudens de verplichting tot richtlijnconforme interpretatie (Wetsontwerp tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en van de wet van 12 januari 2007 betreffende de opvang van asielzoekers en van bepaalde andere categorieën van vreemdelingen, *Parl. St. Kamer* 2016-2017, nr. 2548/001, p. 47-48). Derhalve wordt verder in onderhavig arrest verwezen naar desbetreffend artikel van de Vreemdelingenwet.

Inzake de opgeworpen schending van artikel 10 van richtlijn 2013/32/EU, dewelke een herziening is van de richtlijn 2005/85/EG van de Raad van 1 december 2005 betreffende minimumnormen voor de procedures voor de toekenning of intrekking van de vluchtelingenstatus, wijst de Raad erop dat de waarborgen, rechten en plichten van asielzoekers (hoofdstuk II van de richtlijn) op voldoende wijze worden gegarandeerd door de Vreemdelingenwet en de beide koninklijke besluiten van 11 juli 2003 voor de Dienst Vreemdelingenzaken en het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (Wetsontwerp tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, *Memorie van Toelichting, Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2478/001, p. 15; Wetsontwerp tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en van de wet van 12 januari 2007 betreffende de opvang van asielzoekers en van bepaalde andere categorieën van vreemdelingen, *Parl. St. Kamer* 2016-2017, nr. 2548/001).

De schending van voormelde richtlijnen 2011/95/EU en 2013/32/EU kan derhalve niet rechtsgeldig worden ingeroepen.

2.2.3. De bewijslast inzake de gegrondheid van een verzoek om internationale bescherming rust in beginsel op de verzoeker zelf. Zoals iedere burger die om een erkenning vraagt, moet ook hij aantonen dat zijn verzoek gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (UNHCR, *a.w.*, nr. 204). De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn (vgl. RvS 19 mei 1993, nr. 43.027) en het is niet de taak van de Raad zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen (RvS 5 juli 2007, nr. 173.197). De ongeloofwaardigheid van een asielrelaas kan niet alleen worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen.

2.2.4. De Raad bemerkt vooreerst dat in de bestreden beslissing op uitgebreide wijze wordt vastgesteld dat (i) geen enkel geloof kan worden gehecht aan de verklaringen van verzoekende partij betreffende de banden van haar vader met de LTTE, de vervolging van haar vader en de vervolging ten aanzien van haar persoonlijk, gelet op tal van vaagheden en tegenstrijdigheden in haar verklaringen dienaangaande; (ii) verzoekende partij evenmin aannemelijk maakt dat zij een verhoogde kans heeft op vervolging bij terugkeer omdat haar nonkels en tantes langs moederszijde ooit lid waren van de EPRLF en (iii) ook geen geloof kan worden gehecht aan de door haar voorgehouden problemen met haar smokkelaar. De Raad stelt vast dat verzoekende partij in haar verzoekschrift geen enkele poging onderneemt om desbetreffende motieven van de bestreden beslissing *in concreto* te weerleggen, waar het evenwel juist aan verzoekende partij toekomt om de motieven van de bestreden beslissing met concrete argumenten in een ander daglicht te stellen, alwaar zij manifest in gebreke blijft. Bijgevolg worden de hierboven geciteerde pertinente motieven van de bestreden beslissing aangaande het asielrelaas van verzoekende partij, die steun vinden in de gegevens van het administratief dossier, door verzoekende partij ongemoeid gelaten en derhalve als onbetwist en vaststaand beschouwd. Aan het door verzoekende partij voorgehouden asielrelaas kan dan ook geen enkel geloof worden gehecht.

2.2.5.1. Verzoekende partij wijst er in haar verzoekschrift op dat zij lid is van een groep die in haar land van herkomst systematisch wordt onderdrukt en gestigmatiseerd, met name de Tamils. Verzoekende partij meent dat verwerende partij de situatie van Tamils in Sri Lanka beter diende te onderzoeken, “*niet afzonderlijk in het licht van een Tamil in Sri Lanka en vervolgens als een afgewezen asielzoeker die terugkeert naar Sri Lanka, maar wel als een afgewezen asielzoeker die tevens Tamil is en bovendien zichtbare littekens heeft, verzoeker heeft immers maar één been*”. Tevens dient er rekening mee gehouden te worden dat, waar verwerende partij van oordeel is dat zij geen band heeft met het LTTE, het niet uitgesloten is dat verzoekende partij bij een terugkeer naar Sri Lanka als dusdanig zal worden beschouwd. Dit geldt des te meer nu zij zal terugkeren naar Sri Lanka via een chartervlucht zonder dat zij in het bezit is van een paspoort. Verder verwijst verzoekende partij in haar verzoekschrift naar verschillende rapporten waaruit praktijken van foltering en onmenselijke behandeling ten aanzien van Tamil in Sri Lanka blijken. Ten slotte merkt verzoekende partij nog op dat er gevreesd wordt dat de situatie in Sri Lanka opnieuw zal verslechteren voor de Tamil bevolking doordat Mahinda Rajapaksa na een politieke crisis eind 2018 als eerste minister werd aangesteld en onder diens vorige administratie grove mensenrechtenschendingen plaatsvonden naar aanleiding van het einde van de oorlog met de LTTE.

2.2.5.2. De Raad bemerkt evenwel dat uit de informatie die door verwerende partij werd toegevoegd, meer bepaald de “*COI Focus*” betreffende “*Sri Lanka. Risico bij terugkeer*” van 29 mei 2018 (administratief dossier, stuk 14, map landeninformatie, deel 5) blijkt dat het louter profiel van Tamil uit Sri Lanka op zich niet voldoende is om aanspraak te maken op een vorm van internationale bescherming. Door Cedoca werd immers onderzoek gevoerd om de situatie van Tamils (ook afgewezen asielzoekers) die terugkeren naar Sri Lanka in te schatten en uit dit onderzoek blijkt niet dat er een reëel risico bestaat om te worden blootgesteld aan foltering of vernederende behandeling of bestraffing voor Tamils waarvan niet wordt vermoed dat er een band met de LTTE bestaat.

De Raad stelt vast dat verzoekende partij nalaat andersluidende informatie bij te brengen waaruit blijkt dat de informatie waarop verwerende partij zich dienaangaande baseert niet correct is. Immers, waar zij in haar verzoekschrift in dit verband verwijst naar en citeert uit verschillende rapporten, dient vooreerst te worden vastgesteld dat voormelde “*COI Focus*” betreffende “*Sri Lanka. Risico bij terugkeer*” van 29 mei 2018 zich eveneens steunt op de informatie uit verschillende van deze rapporten, doch blijkt uit de informatie uit deze rapporten niet dat er voor wat betreft Tamils waarvan niet wordt vermoed dat er een band met de LTTE bestaat een reëel risico bestaat om te worden blootgesteld aan foltering of vernederende behandeling of bestraffing. Waar verzoekende partij daarnaast in haar verzoekschrift nog citeert uit verschillende andere rapporten waarop niet gesteund werd bij het opstellen van voormelde COI, stelt de Raad vast dat zij evenwel nalaat desbetreffende rapporten bij te brengen en evenmin deze rapporten voorziet van rechtstreekse links. Het komt de Raad niet toe desbetreffend enig zoekwerk te verrichten teneinde deze rapporten te detecteren om deze in zijn volledigheid te kunnen beoordelen. Hiermee kan dan ook geen rekening mee worden gehouden.

De Raad duidt er verder op dat door verzoekende partij geen concrete elementen worden bijgebracht waarom zij door de Sri Lankaanse overheid gepercipieerd zal worden als een persoon die banden heeft met LTTE. Immers kan aan de door haar voorgehouden samenwerking tussen haar vader en de LTTE geen enkel geloof worden gehecht. Verder gaf zij tijdens haar persoonlijk onderhoud weliswaar aan dat verschillende familieleden langs moederszijde banden hadden met de LTTE, doch blijkt uit haar latere verklaringen dat zij betrokken waren bij de EPRLF (administratief dossier, stuk 7, notities CGVS, p. 6-7). Deze organisatie evolueerde uiteindelijk naar de Tamil National Alliance (TNA) die deelnam aan de verkiezingen in Sri Lanka en in tegenstelling tot de LTTE niet beschouwd wordt als een terroristische organisatie (administratief dossier, stuk 14, map landeninformatie, delen 1-2). Verzoekende partij heeft dan ook geen verhoogde kans op vervolging bij terugkeer omdat haar nonkels en tantes langs moederszijde ooit lid waren van de EPRLF. Dat verzoekende partij louter omdat zij niet meer over haar paspoort zou beschikken bij haar terugkeer beschouwd zal worden als een persoon die banden heeft met LTTE, is verder niet aannemelijk. Waar verzoekende partij bemerkt dat zij zichtbare littekens heeft en maar één been heeft, bemerkt de Raad evenwel dat dit nergens uit het administratief dossier blijkt en dat verzoekende partij dienaangaande geen medisch attest bijbrengt.

Daar waar verzoekende partij nog stelt dat gevreesd wordt dat de situatie in Sri Lanka opnieuw zal verslechteren voor de Tamil bevolking, bemerkt de Raad dat, nog daargelaten de vaststelling dat verzoekende partij ook hier nalaat de informatie waarnaar zij verwijst bij te brengen en/of te voorzien van rechtstreekse links, deze bemerking niet dienstig is nu het de plicht is van de Raad om een actuele – *hic et nunc* – beoordeling te doen van de vrees voor vervolging in hoofde van verzoekende partij en van het potentiële risico op ernstige schade dat verzoekende partij mogelijks zou lopen.

2.2.6. Uit wat voorafgaat, dient te worden vastgesteld dat aan het relaas van verzoekende partij geen geloof kan worden gehecht. Derhalve kan haar de vluchtelingenstatus met toepassing van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet niet worden toegekend.

2.2.7. De Raad stelt vast dat de commissaris-generaal op basis van het geheel van de motieven in de bestreden beslissing heeft besloten tot de niet toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus. Uit hetgeen voorafgaat is gebleken dat aan het asielrelaas van verzoekende partij, waarop zij zich eveneens beroept teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te verwerven, geen geloof kan worden gehecht. De Raad meent derhalve dat verzoekende partij dan ook niet langer kan steunen op de elementen aan de basis van dat relaas teneinde aannemelijk te maken een reëel risico te lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, a en b van de Vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat verzoekende partij een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, § 2, c van de Vreemdelingenwet. Verzoekende partij toont evenwel niet aan dat er heden in Sri Lanka een situatie heerst van willekeurig geweld ingevolge een internationaal of binnenlands gewapend conflict die een ernstige bedreiging van haar leven of haar persoon impliceert.

In hoofde van verzoekende partij kan derhalve geen reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van het voormelde artikel 48/4 worden in aanmerking genomen.

2.2.8. Ten slotte bemerkt de Raad nog dat verzoekende partij evenmin een schending van artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet aannemelijk maakt. Immers toont zij, zoals blijkt uit wat voorafgaat, niet aan dat verwerende partij de feiten en omstandigheden eigen aan de zaak op niet correcte wijze zou hebben beoordeeld en geen rekening zou hebben gehouden met alle door verzoekende partij neergelegde documenten. Verder blijkt uit de bestreden beslissing en het administratief dossier dat de commissaris-generaal gebruik heeft gemaakt van de stukken van het administratief dossier, waaronder de door verzoekende partij neergelegde documenten en de uitgebreide landeninformatie (administratief dossier, stukken 13 en 14) en dat verzoekende partij tijdens haar persoonlijk onderhoud in het transitcentrum Caricole d.d. 14 maart 2019 de kans kreeg om haar asielmotieven omstandig uiteen te zetten en aanvullende bewijsstukken neer te leggen, dit met de hulp van een tolk Tamil en bijgestaan door haar advocaat. De commissaris-generaal heeft het verzoek om internationale bescherming van verzoekende partij op een individuele wijze beoordeeld en zijn beslissing genomen met inachtneming van alle relevante feitelijke gegevens van de zaak (RvS 21 maart 2007, nr. 169.222; RvS 28 november 2006, nr. 165.215).

2.2.9. Het middel kan niet worden aangenomen. De Raad oordeelt dat verzoekende partij geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aanbrengt die een ander licht kunnen werpen op de beoordeling door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. De bestreden beslissing is gesteund op pertinente en draagkrachtige motieven die de Raad bevestigt en overneemt. Dienvolgens kan in hoofde van verzoekende partij noch een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van deze wet worden aangenomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twaalf april tweeduizend negentien door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

J. BIEBAUT